

برنامه‌ریزی و طراحی معماری فضاهای دوستدار کودک در فرایند بازسازی پس از زلزله بم

علیرضا فلاحتی *، هدیه گمینی اصفهانی **

1394/02/05

تاریخ دریافت مقاله:

1394/11/14

تاریخ پذیرش مقاله:

چکیده

سانحه بر روی کودکان تأثیرات منفی فراوانی دارد. هدف از احداث «فضاهای دوستدار کودک» بعد از سانحه، علاوه بر ایجاد شرایط مناسب فیزیکی و روانی که در بازتوانی سریع‌تر کودکان مؤثر خواهد بود، فراهم آوردن فرصتی برای کودکان در راستای شکل دادن و یا تغییر محیط اطرافشان است. شهر بم بعد از زلزله سال ۱۳۸۲ از نمونه‌هایی بود که رویکرد دوستدار کودک در بازسازی آن مورد توجه قرار گرفت و سازمان‌های دولتی، غیردولتی و بین‌المللی حامی کودکان در آن حضور یافته و «فضاهای دوستدار کودک» متعددی را احداث نمودند. هدف این مقاله ارزیابی تأثیرات ناشی از این فضاهای بر روی استفاده کنندگان آن، بعد از گذشت ۱۰ سال از زلزله است. از آنجاکه ماهیت این پژوهش، تجزیه و تحلیل موردي بوده، روش تحقیق کیفی انتخاب شده و نویسندهان از روش اکتشافی، توصیفی، همراه با تحلیل محتوا جهت فرایند تحلیل داده‌ها استفاده نموده‌اند. داده‌های مورد نیاز از طریق بررسی مستندات و گزارش‌ها به دست آمد و همچنین در این پژوهش به منظور دستیابی به اطلاعات دست اول، سفرهایی به شهر بم انجام شد و مصاحبه‌های عمیق و نشست‌های گروهی، با حضور جمعی از افرادی که در هنگام زلزله سنتشان بین ۳-۱۳ سال بوده است، به همراه والدینشان و همچنین مریبان فضاهای دوستدار کودک انجام شد. بدین ترتیب نظرات کودکان آن زمان (نوجوانان و جوانان فعلی) در ارتباط با فضاهای دوستدار کودک جمع‌آوری و تحلیل گردید. نتایج پژوهش نشان می‌دهد که با وجود آن‌که بیشتر کودکان از این‌گونه فضاهای نسبتاً راضی بودند اما چالش‌هایی در زمینه‌های طراحی و نیز اقدام و عملکرد بهینه این‌گونه فضاهای وجود دارد. به عنوان مثال در زمینه طراحی چنین فضاهایی، در نظر گرفتن تأثیر اقلیم در طراحی و نیز استفاده از دانش معماری بومی در این راستا، طراحی و تأمین مبلمان، معماری داخلی و تجهیزات مناسب برای کودکان، استفاده از چادر مقاوم و ضد آب و نیز طراحی چادرهای رنگی منقوش به طرح‌های کودکانه و شاد از جمله خواستهای کودکان در راستای طراحی بهینه فضای دوستدار کودک پس از سانحه در بم است. همچنین در زمینه اقدام و عملکرد، تأمین امنیت مسیرهای عبوری برای کودکان، بومی‌سازی فعالیت‌ها، تفکیک سرویس‌های بهداشتی و نیز افزایش فضای سبز در کنار فضای بسته از جمله راهکارهای پیشنهادی محسوب می‌شوند.

واژگان کلیدی: طراحی و برنامه‌ریزی پس از سانحه، فضاهای دوستدار کودک، زلزله بم، تحلیل محتوا.

* دانشیار گروه پژوهشی بازسازی پس از سانحه، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران.

** کارشناس ارشد بازسازی پس از سانحه، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران. hedye.gamini@gmail.com

مقدمه

ایجاد و فعالیت «فضاهای دوستدار کودک»^۱ در برنامه‌های بازسازی پس از سوانح در چارچوب اقدامات بازتوانی و حمایت روانی بازماندگان، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. هدف از احداث چنین فضاهایی خلق مکان‌های امنی است که در آن کودکان امکان مشارکت در سازماندهی فعالیت‌هایی برای بازی، رفتارهای اجتماعی، آموزش و معرفی خود را داشته باشند. در این گونه فضاهای فعالیت‌های مختلفی مانند بازی، بازیپروری، آموزش، بهداشت و سلامت و همچنین مددکاری‌های اجتماعی و روانی انجام می‌شوند. عموماً مفهوم فضاهای دوستدار کودک، به فعالیت‌های کوتاه‌مدت و یا میان‌مدت در زمان پس از سانحه اطلاق می‌شوند که معمولاً نیز در چادرها و یا حتی «فضاهای باز» که تنها حریم‌هایی مشخص می‌شود، صورت می‌گیرند.

در پنجم دی‌ماه سال ۱۳۸۲، زلزله‌ای شهر بم در استان کرمان را لرزاند. بلافاصله بعد از زلزله سازمان‌های دولتی، غیردولتی و نیز بین‌المللی حامی کودکان در محل حضور پیدا کردند و به منظور رفع چنین مشکلاتی با همکاری بهزیستی پروژه‌هایی را تعریف نمودند و شروع به اجرایی نمودن آن کردند. چنین مکان‌هایی با نام «فضاهای دوستدار کودک» در بم شناخته شد. آشنایی ناکافی اغلب سازمان‌های غیردولتی با مفهوم بحران و مدیریت بحران، حقوق کودک در شرایط بحرانی و نیز ابزارهای تجهیز و طراحی معمارانه فضاهای با توجه به نیازهای کودکان، باعث شد که طراحی معمارانه این گونه فضاهای شکل کاملاً سازمان یافته و هدفمندی به خود نگیرد. این مطالعه می‌کوشد تا با بررسی این گونه فضاهای پس از زلزله ۱۳۸۲، مقولات مشهود و مستتر در برنامه‌ریزی،

پیشینه تحقیق و مرور ادبیات

سانحه تأثیر فیزیکی، ذهنی و اجتماعی مخرب بر روی کودکان دارد که با طراحی و برنامه‌ریزی یک فضای مشارکتی و فضای دوستدار کودک می‌توان بسیاری از این تأثیرات مخرب بر روی کودکان را کاهش داد (Global Protection Cluster, Global Education Cluster, INEE, & IASC 2011).

هدف از ایجاد «فضای دوستدار کودک» خلق مکان‌های امنی است که در آن کودکان امکان مشارکت در سازمان‌دهی فعالیت‌هایی برای بازی، رفتارهای اجتماعی، آموزش و معرفی خود را داشته باشند. (يونیسف، ۲۰۰۷؛ سازمان نجات کودکان، ۲۰۰۸). «فضاهای دوستدار کودک» یکی از انواع دخالت‌های برنامه‌ریزی شده به منظور محافظت از کودکان از ضربه‌های روحی و آسیب‌های جسمی است و همچنین به آن‌ها در آموزش و توسعه، بلافاصله بعد از زمان اضطرار کمک می‌نماید. (يونیسف، ۲۰۰۸: ۷).

چنین فضاهایی در متون تخصصی به عنوان یک ایده جدید مطرح شده‌اند و این ایده جدید مدت زمان

پازل‌ها، مدل سازی، نقاشی و ... نظرات بچه‌ها در ارتباط با فضاهای سبز را جمع آوری و تحلیل نموده‌اند.

چارچوب مفهومی

انجام مطالعه بر روی تجربه‌های جهانی این امکان را فراهم می‌کند تا می‌توانی بر پایه‌های نظری مطرح گشته در آن‌ها، دست مایه‌ای مفید برای بررسی مطالعه موردنی این پژوهش گردآوری گردد. در این راستا جهت انتخاب مدل مناسب با این پژوهش مطالعات بیشتری صورت پذیرفت. بدیهی است که تعیین متغیرها، شاخص‌ها، ابزارها و مراحل تحقیق از اهمیت فراوانی برخوردار است. از این رو ابتدا تلاش شده است تا جهت تعیین شاخص‌های مطرح در این پژوهش، موضوعاتی که در مبانی نظری و همچنین تجربه‌های جهانی مطالعه شده وجود دارد، استخراج گردد. پس از استخراج موضوعات مهم، شاخص‌های هر موضوع به تفکیک تدوین گردید. شاخص‌ها به عنوان معیارهایی برای سنجش نتایج اجرای فضاهای دوستدار کودک از میان متون تخصصی برگزیده شده‌اند. شاخص‌های استخراج شده از متون تخصصی، با توجه به طیف گسترده‌ای از حقوق کودکان که باید در ارزیابی در نظر گرفته شود، ارائه شده است. در ارزیابی نتایج تأثیر این گونه محیط‌ها بر روی توانمندی‌ها و مهارت‌های کودکان، دانش افراد، رشد روحی و روانی و شرایط آسایشی‌شان، سنجیده می‌شود. با توجه به اهداف CFS و فعالیت‌های انجام شده، شاخص‌ها استخراج می‌گردند و بر این اساس نظارت و ارزیابی صورت می‌گیرد. با این وجود به ارتباط شاخص‌های مطرح شده با بستر پژوهش و شرایط خاص منطقه نیز باید توجه شود. براین اساس نگارنده اقدام به تفکیک شاخص‌های سنجش به سه دسته کیفی، کالبدی و اجتماعی-روانی

کوتاهی است که در زمان بحران و شرایط سانحه نیز توجه افراد متخصص را به خود جلب نموده است (يونیسف، 2008، 16). امکانات ارائه شده در فضاهای دوستدار کودک نیز مناسب با نیازهای کودکان است. چنین امکاناتی به رشد فیزیکی، اجتماعی و فکری کودکان بسیار کمک می‌کند.

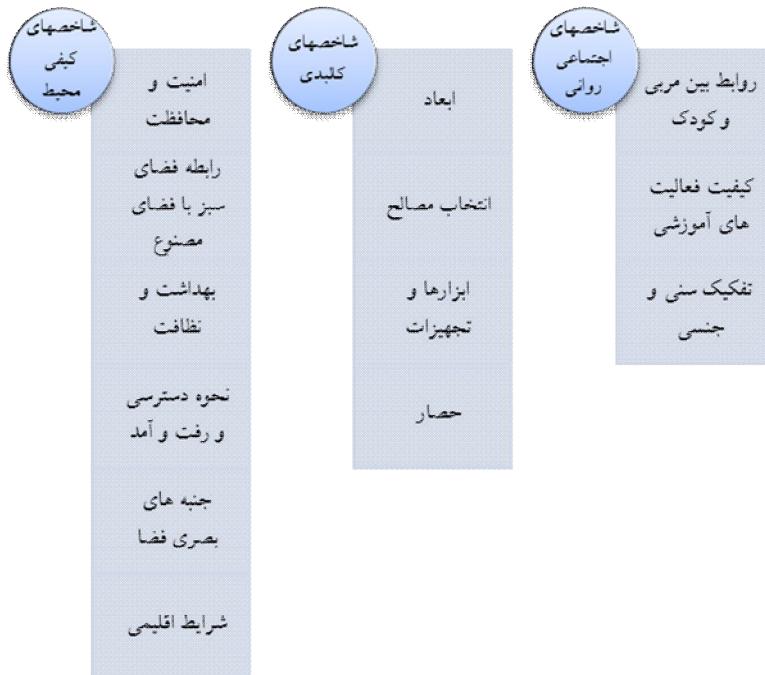
فضاهای دوستدار کودک مفهومی بسیار نو است و مستندسازی در ارتباط با آن کم اتفاق افتاده است. (يونیسف، 2008) بنابراین نمونه‌های موردنی برای آثار و نتایج «فضای دوستدار کودک» کاملاً محدود است. به جز تعداد کمی پژوهش انجام شده، دو نمونه از فضاهای دوستدار کودک (در کشورهای اوگاندا و اتیوپی) بوده که پس از احداث در سال 2013، به صورت دقیق و مفصل ارزیابی شده و نتایج آن مدون گردیده است.

ارزیابی‌های این دو نمونه حاکی از آن است که فضاهای دوستدار کودک بهبود خواهند یافت به شرط آن که فعالیت‌های مشاوره و ساختارمند روانی در کنار سایر فعالیت‌هایشان داشته باشند، اطلاع‌رسانی گسترده‌تری صورت گیرد، مستندسازی‌ها با دقت انجام شود و در نهایت حساسیت‌های جنسی در تمامی برنامه‌ها رعایت شود و تفاوت‌های دختران و پسران در برنامه‌ها اعمال شود (متلز جی، سوچ کی و همکاران؛ 2013) (متلز جی، کایجوکا و همکاران؛ 2013).

متاسفانه به دلیل نو بودن مفهوم پیش رو در ایران ارزیابی فضاهای دوستدار کودک انجام نشده است. تنها نمونه داخلی مربوط می‌شود به الگوی طراحی فضای سبز در شهر دوستدار کودک در بم. کامل‌نیا و حقیر در این راستا با استفاده از متداول‌تری گروه - بحث^۲ و روش‌های مشارکتی همچون قصه گویی، جداول و

نموده و تفکیک مقولات مرتبط با هر شاخص طبق تصویر شماره ۱ بوده است.

انتخاب شاخص‌ها در این تحقیق، فرایندی زمان‌گیر و رفت و برگشتی و با مد نظر قرار دادن شرایط بم و مباحث مطرح شده در مبانی نظری، به صورت همزمان تبیین گشته است. زیرا تلاش نگارنده بر این بوده تا ارتباط مناسبی میان شاخص‌های استخراج گشته با

ت ۱. شاخص‌های مرتبط با فضاهای دوستدار کودک در بم.

عمیق (گروهی و فردی) حضور پیدا کردند و نیز افراد مسئول که اطلاعاتشان را در اختیار نگارنده قرار داده‌اند، همگی از افرادی بودند که در فضاهای دوستدار کودک در آن زمان حضور داشتند. آنچه در این پژوهش اهمیت داشته است، رسیدن به شناخت عمیق‌تر در خصوص موضوع مورد مطالعه بوده است. به همین دلیل ناگزیر، گردآوری داده‌ها به نمونه‌ای نسبتاً کوچک از جامعه پژوهش محدود شده است. همچنین در این پژوهش از دو

روشناسی تحقیق

در پژوهش حاضر داده‌های موردنیاز که از طریق مصاحبه ساختار یافته و نیمه ساختار یافته، به صورت گروهی و فردی و همچنین مصاحبه با افراد کلیدی به دست آمده است، به عنوان داده‌های اولیه مورداستفاده قرار گرفته‌اند. در پژوهش کیفی حاضر نمونه‌ها معرف واقعیت جامعه پژوهشی بوده و از خاصیت منحصر به فردی برخوردار بوده‌اند. تمام افرادی که در مصاحبه

ت ۲. برگزاری جلسه گروهی در کانکس به منظور جمع‌آوری اطلاعات توسط پژوهشگر.

پس از جمع‌آوری برگه پرسش‌ها، برگه سفیدی در اختیارشان گذاشته شد تا هر آنچه از فضاهای دوستدار کودک بخاطر دارند بر روی کاغذ بنویسند و یا به صورت گرافیکی بکشند. بیشترین تمرکز در این بخش از مصاحبه بر روی فعالیت‌هایی است که در فضاهای دوستدار کودک انجام شده است و میزان رضایت افراد از آن‌ها سنجیده می‌شود. پس از پایان این بخش و استراحت افراد، زمانی در اختیار همه افراد مشارکت کننده گذاشته شد تا اطلاعاتشان را در گروه، به صورت گروهی بیان کنند و فرد تسهیل‌گر این اطلاعات را یادداشت نموده تا بانظم دادن به اطلاعات آن‌ها را به صورت جدول در آورده و نظرات را دسته‌بندی نماید. در ادامه بحث گروهی، برگه‌ای به نام «برگه سودمندی‌ها و مشکلات^۸» در اختیار هر فرد گذاشته شد تا افراد بتوانند به تفکیک نظراتشان را برابر روی این برگه بنویسند. پس از تکمیل شدن آن توسط هر فرد، برگه مذکور در اختیار سایر افراد گروه گذاشته شده تا آن‌ها بتوانند موافقت و یا مخالفت خود را با موضوع‌های مطرح شده در برگه، با گذاردن ✓ و یا ✗ نشان دهند.

روش داستان‌سرایی و عکس و فیلم به عنوان یک روش مکمل در کنار روش اصلی تحقیق استفاده شده است. بدین ترتیب ۱۰ تن از افرادی که در زمان زلزله، کودک بودند و در یکی از فضاهای دوستدار کودک احداث شده در آن زمان حضور داشته‌اند، ۲ تن از مادرانی که یکی از آن‌ها مسئولیتی را نیز در حال حاضر در ارتباط با فضاهای دوستدار کودک بر عهده دارد، به همراه فردی که در آن زمان مسئولیت آموزش موسیقی به بچه را بر عهده داشته، در کانکسی حضور پیدا کرده و در نشستی^۳ که در بم برگزار شد، به عنوان مصاحبه‌شونده، به پژوهشگران یاری رساندند. در عین حال با ۵ تن دیگر از والدین (۳ پدر و ۲ مادر)، ۵ تن از مربيان وقت و نیز ۲ تن از افرادی که در آن زمان کودک بودند و در این فضاهای حضور داشتند به صورت تلفنی ارتباط برقرار شد و با آن‌ها نیز مصاحبه‌ای ترتیب داده شد. پس از مطالعه متون تخصصی و ترکیب شیوه‌های جمع‌آوری اطلاعات در آن‌ها، روشی ابتکاری با توجه به موضع پژوهش و محدودیت‌های موجود، کار گرفته شده است.^۴ در این روش ابتدا اطلاعاتی درباره موضوع پژوهش و فعالیت مورد نظر در اختیار افراد قرار داده شد. پس از آن که از نبود ابهام اطمینان حاصل شد، از کودکان خواسته شد تا اطلاعات دموگرافیک^۵ خود را در اختیار پژوهشگر قرار دهند. در ابتدا پرسش‌هایی به عنوان آغازکننده^۶ ارتباط بین پژوهشگر و مصاحبه‌شوندگان مطرح گشت، این پرسش‌ها عبارت‌اند از این که هر یک چه مدت‌زمانی را در فضاهای دوستدار کودک گذرانده‌اند و در چه فعالیت‌هایی همکاری داشته‌اند و خاطره ماندگار و به یادماندنی هر کدام‌شان از فضاهای دوستدار کودک چیست. در ادامه مجموعه‌ای از پرسش‌ها که از قبل طراحی شده بود در اختیار افراد قرار داده شد تا به آن‌ها پاسخ دهند.^۷

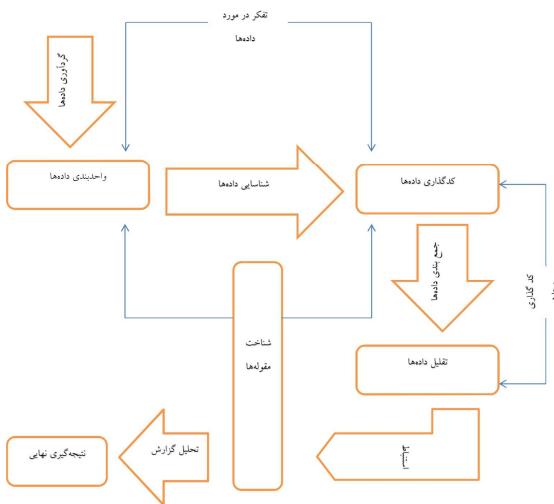
این روند برای هر یک از برگه‌ها که توسط افراد تکمیل شده بود صورت گرفت.

بدین ترتیب نکات اصلی و مهم از بین صحبت‌های افراد استخراج شده و میزان صحت آن نیز با به اشتراک گذاشتن آن سنجیده شد.

در عین حال اطلاعاتی که از طریق شرکت در سلسله نشست‌های مرتبط با «نقش سازمان‌های مردم‌نهاد (سمن)‌ها در زلزله بم» در حسینیه ارشاد تهران⁹ و بررسی گزارش‌ها و مطالعات انجام شده در بم جمع آوری شده‌اند، به عنوان داده‌های ثانویه بررسی شده‌اند. از آنجاکه ممکن است موضوعات مختلفی از سوی افراد مصاحبه‌شونده مطرح شود، مقولاتی مورد توجه قرار داده می‌شوند که بیشترین میزان فصل مشترک را میان نظرات افراد داشته باشند. با توجه به این که در پژوهش حاضر با شرکت در محیط و مشاهده عینی، تأثیر "فضاهای دوستدار کودک پس از سانحه" پس از ده سال بررسی شده است می‌توان این گونه بیان کرد که پژوهش صورت گرفته میدان محور بوده است. این پژوهش از نوع کیفی، اکتشافی بوده و در آن از روش تحلیل محتوا و متداول‌وزی گروه-بحث، جهت فرایند تحلیل داده‌های به دست آمده از سوی کودکان، مربیان و والدین مورد مطالعه، استفاده شده است. داده‌ها در دسترس تحلیل گر محتوا قرار گرفته است و برحسب واحدان، مقولات و متغیرها توصیف و شماره‌گذاری گردیده‌اند. پس از آن موارد قابل توجه شناسایی و کدگذاری شده‌اند. در ادامه، پس از جمع آوری مطالب

کدگذاری شده، مطالب غریال و مرتب شده‌اند. در این مرحله پس از انتخاب مطالب غریال شده با توجه به شاخص‌ها و تجزیه و تحلیل نمودن آن‌ها همچنین با مرور مجدد داده‌ها، اکتشاف حاصل شده و مفاهیم به دست آمده، دسته‌بندی شدند. پس از استنباط

داده‌ها مرحله تحلیل صورت گرفته است و در واقع این مرحله میان یا توصیف نتایج تحلیل محتوا در این پژوهش بوده است. درنهایت نتایج به دست آمده مورد بازبینی و کنترل نهایی قرار گرفته‌اند.

ت 3. روند تحلیل کیفی داده‌های جمع آوری شده از مستندات، مشاهدات میدانی و مصاحبه‌ها.

رونده برنامه‌ریزی و طراحی فضاهای دوستدار کودک در بم

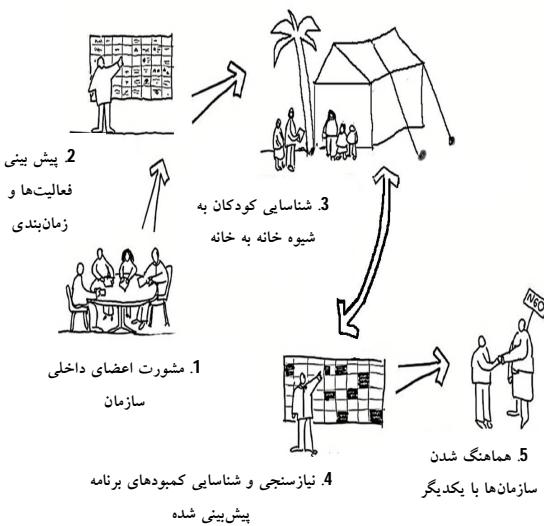
پس از زمین لرزه بم به منظور بهبود شرایط کودکان پس از سانحه، فعالیتها و اقدام‌هایی توسط سازمان‌های دولتی، سازمان‌های مردم‌نهاد و نیز سازمان‌های بین‌المللی صورت گرفت. (گزارش همیاران غدا، ۱۳۸۳)¹⁰ که در این بین نقش سازمان‌های مردم‌نهاد بسیار پررنگ‌تر بود. این پژوهش‌ها باهدف تأمین فرصتی برای کودکان طراحی شد تا بدین صورت کودکان در این فضاهای دوستدار کودک بتوانند وقت خود را به نحو مفیدی سپری کنند و شرایط زندگی خود را به نحو مثبت و خلاق مطرح کنند.

عموماً سازمان‌های فعال پیش از حضورشان در منطقه در طی نشست داخلی با اعضای سازمان مشورت کرده

روند تغییر شکل و تکامل کالبدی فضاهای دوستدار کودک در بم

در ابتدا فعالیت‌های دوستدار کودک در چادر شکل گرفت. با گذشت زمان فعالیت‌ها پروردهایی که برای کودکان تعریف شده بودند، تغییر کردند. در آن زمان فعالیت‌هایی مانند بازی‌های دسته‌جمعی و یا مسابقات در فضاهای باز برگزار می‌شدند. در چنین شرایطی خانم‌ها حاضر به شرکت در فعالیت‌ها نبودند؛ بنابراین در برخی موارد چادرهای پیشین جای خود را به چادرهایی بزرگ‌تر دادند و یا حتی در کنار چادرهای کوچک موجود چادر بزرگ‌تری ساخته شد. در این دوران هوای گرم بم نیز مشکلاتی را ایجاد می‌کرده است. برای مقابله با چنین مشکلاتی از کولرهای آبی در چادرها و کانکس‌ها استفاده می‌نمودند. علاوه بر چنین امکاناتی، از گونه‌های سرپناه بومی (ستی) مانند کوار^{۱۱} برای مقابله با گرمای شدید منطقه استفاده شده است. با گذشت زمان و توزیع کانکس در بعضی از مناطق، چادرها جایشان را به کانکس‌های دوستدار کودک دادند. پس از دریافت کانکس‌ها بر روی آن‌ها نقاشی‌هایی کشیده می‌شد تا به تغییر حال و هوای آنجا نیز کمک کند. برخی از سازمان‌ها که هدف‌شان ارائه خدمات به صورت بلندمدت بود، زمین‌هایی را برای ادامه فعالیت‌هایشان برگرداند. این سازمان‌ها در کنار کانکس‌ها و یا چادرهایی که در اختیار داشتند، سوله نیز تأسیس نمودند. چنین فضاهایی برای فعالیت‌هایی که تعداد افراد بیشتری در آن شرکت می‌کنند بسیار مناسب بوده است و در عین حال هدف‌های بلندمدت مسئولین را تأمین می‌کرده است.

و فعالیت‌هایشان را هرچند به صورت سطحی، پیش‌بینی نمودند و برای آن زمان‌بندی خاصی را در نظر گرفتند. همان‌گونه که در تصویر شماره ۴ آورده شده است، این افراد پس از حضورشان در بم به صورت خانه به خانه به شناسایی کودکان پرداختند. آن‌ها پس از آشنایی نزدیک با کودکان و جامعه‌ای که از منطقه و موقعیت آن کسب کردند، با این مسئله مواجه شدند که مشکل افراد بم تنها ناشی از زلزله نبوده و درواقع زلزله عاملی برای نمایاندن مشکلات درونی جامعه بوده است. مواجه شدن با چنین مسئله‌ای باعث شد آن‌ها به این نتیجه برسند که هرچند برنامه‌ریزی پیش از حضور در منطقه ضروری است ولیکن شناخت منطقه چنان دید وسیعی به افراد خواهد داد که منجر به بازبینی برنامه‌ها و فعالیت‌های از پیش تعیین شده می‌گردد. پس از این مرحله بحث نیازسنجی و شناسایی کمبودها مطرح گردید.

ت ۴. دیاگرام نمایش مراحل تصمیم‌گیری سازمان‌ها و نهادهای حامی کودکان، برگرفته از: (يونیسف، ۲۰۰۸، ۲۳).

ت 5. روند تغییر شکل کالبدی فضاهای دوستدار کودک در به پس از زلزله. چادر، کانکس، کوار، سوله.

تجزیه و تحلیل داده‌ها

به منظور ارزیابی فضاهای دوستدار کودک در به پس از ده سال و همچنین یافتن معیارهای طراحی معمارانه فضاهای دوستدار کودک، شاخصهایی از بین متون تخصصی و نیز با توجه به نظرات مصاحبه‌شوندگان و

ملک قرار دادن مواردی که بیشتر به آن توجه و تأکید داشتند برگزیده شدند زیرا تلاش نگارندگان بر این بوده تا ارتباط مناسبی میان شاخصهای استخراج گشته با شرایط فضاهای دوستدار کودک در به ایجاد گردد، بدین ترتیب موضوعات در حوزه‌های زیر طبقه‌بندی شدند:

1. شاخصه‌های کیفی محیط مانند امنیت و محافظت، رابطه فضای سبز با فضای مصنوع، بهداشت و نظافت، جنبه‌های بصری فضای، شرایط اقلیمی نحوه دسترسی و رفت‌وآمد؛

2. شاخصه‌های کالبدی مانند ابعاد، انتخاب مواد و مصالح، ابزارها و تجهیزات، حصار؛

3. شاخصه‌های اجتماعی - روانی مانند مشارکت، روابط بین مردمی و کودک، کیفیت فعالیت‌های آموزشی و تفکیک سنی و جنسی؛

با توجه به شاخصهای استخراج شده و به منظور تحلیل دقیق‌تر مواردی که مصاحبه‌شوندگان به آن اشاره نمودند، موضوعات مورد نظر در قالب جداولی تنظیم و طبقه‌بندی شده و مواردی که نسبت به بقیه موضوع‌ها مهم‌تر بودند به تفصیل بررسی شده‌اند که در جدول شماره 1 آورده شده است.

تحلیل و بررسی دیدگاه‌های مختلف مصاحبه‌شوندگان در ارتباط با ویژگی‌های فضای دوستدار کودک نشان می‌دهد که امنیت نه تنها شامل محیط فیزیکی و کالبدی می‌شود بلکه سیستم عملکردی و امنیت روانی را نیز در بر می‌گیرد. همان‌گونه که در جدول شماره 1 آمده است، یکی از مواردی که امنیت کودکان را به خطر می‌انداخت، نحوه تردد و رفت‌وآمد به این فضاهای بوده است. در آن زمان و با تخریب مسیرهای عبوری و همچنین کمکاری مسئولین در بازسازی سریع آن‌ها، مسیرهای رسیدن به فضاهای دوستدار کودک نامن بوده و حضور کودکان در آنجا برایشان خطرآفرین بوده است. با توجه به تمام

موارد ذکر شده و نیز نامنی عمومی حاکم بر شهر به کودکان برای حضور در فضاهای دوستدار کودک وابسته به بزرگ‌ترهایشان بودند و این امر بر محدود شدن حضور آن‌ها در این فضاهای تأثیر داشته است.

باتوجه به جدول شماره ۱ از مشکلاتی که دختران در

شانص	موضوع	نکات ذکر شده در صحبت‌های مصاحبه‌شونده‌ها	نتایج
امنت و محافظت	اطمینان والدین از امنیت محیط و مریبان	افزایش احساس آرامش والدین تغییر مثبت در روحیه مادران	
رابطه فضای سبز با فضای مصنوع	برگزاری برخی کلاس‌ها در فضای باز علاقه بیشتر کودکان به برگزاری کلاس‌ها در فضای باز	افزایش پایداری فضاهای دوستدار کودک جلوگیری از تجمع کودکان در یک فضای خاص ایجاد فرصت برای تحرک افزایش احساس مسئولیت‌پذیری به محیط بهبود شرایط روانی و افزایش اجتماعی شدن افزایش مهارت‌های اجتماعی	
بهداشت و نظافت	عدم تفکیک سرویس‌های بهداشتی کودکان و بزرگسالان عدم تفکیک سرویس‌های بهداشتی دختران و پسران عدم وجود سرویس‌های بهداشتی به حد کافیت نامن بودن سرویس‌های بهداشتی بوی نامطبوع سرویس‌ها آلوده بودن سرویس‌ها	فسار ماضعف به کودکان در تا خیر اندختن نیاز ارگانیک احتمال شیع بیماری خصوصاً در دختران انتقال میکروب امتناع افراد از استفاده از سرویس‌های بهداشتی بروز عوارض جسمی در کودکان افزایش حشرات در اطراف سرویس‌های بهداشتی احساس عدم امنیت ترجیح به استفاده از سرویس‌های بهداشتی خانه‌های مخربه	
شاخصه‌های کیفی محیط	تحویل ورود افراد غریب به داخل عدم نظرارت دقیق بر رفت و آمد بزرگسالان تخرب مسیرهای عبوری کم کاری مستوین در بازسازی سریع آن‌ها نامنی حاکم بر بم کمبود وسایل حمل و نقل عمومی	افزایش احساس نامنی افزایش احساس ترس کودکان نامن بودن مسیرهای عبوری برای کودکان وابستگی کودکان به والدینشان برای حضور	
جهنهای بصری فضا	رنگ‌آمیزی چادرها با مشارکت کودکان چادر از پیش طراحی شده رنگی	نارضایتی از چادرهای تیره افزایش مشارکت کودکان هنگام رنگ‌آمیزی چادر افزایش حسن تعلق افزایش حسن شادی افزایش حب و جووش	
شرایط اقلیمی	عدم استحکام چادرها در مقابل بادهای شدید بم ناتوانی خانم‌ها و کودکان در برپایی مجده چادرها برای ورزش گرمای بیش از حد هوا بهدلیل تجمع کودکان در یک فضا عدم تجهیز فضاهای دوستدار کودک به تجهیزات گرمایش و سرمایشی تجمع کودکان در فضاهای مجهز شده به کولر	استفاده از داشت بومی استفاده از نیروی بومی افزایش مشارکت والدین افزایش مهارت‌های اجتماعی تسربیع در روند بازتوانی بومیان افزایش پایداری فضاهای دوستدار کودک جلوگیری از تجمع کودکان در یک فضای خاص	

ج ۱. شاخصه‌های کیفی محیط. مأخذ: نگارندگان.

کودک رعایت نمی‌شد. ماهیت برخی از برنامه‌ها به گونه‌ای بوده که تفکیک سنی در آن مشکلی را به وجود نمی‌آورده است (مانند قصه‌گویی و شعرخوانی) ولیکن رعایت نکردن تفکیک سنی در سایر برنامه‌ها مانند کلاس‌های ورزشی، آموزش زبان و یا آموزش مهارت‌های زندگی برای کودکان ناخوشایند بوده و مشکلاتی به وجود آورده است (جدول شماره ۳).

در ارتباط با شاخصه‌های کالبدی محیط، همان‌طور که در جدول شماره ۲ آورده شده است، عدم استحکام چادرها در مقابل بادهای بم از جمله مواردی بود که در ارتباط با کالبد فضاهای دوستدار کودک مطرح گردید. به دلیل محدودیت‌هایی که در آن زمان در بم وجود داشت (محدود بودن تعداد مربی‌ها و محدودیت فضا)، تفکیک سنی برای تمامی برنامه‌های فضاهای دوستدار

شاخص	موضوع	نکات ذکر شده در صحبت‌های مصاحبه‌شونده‌ها	نتایج
ابعاد	کوچکی فضا نامناسب بودن شرایط تعداد زیاد و پیش‌بینی نشده کودکان	کاهش سطح کیفیت آموزش و تمرکز افراد خستگی مریبان گرم شدن بسیار زیاد فضا در فصل‌های گرم تخلیه انژری کودکان بی‌نظمی بیش از حد در کلاس‌ها عدم جنب‌وجوش کودکان	
انتخاب مواد و مصالح	نفوذ آب باران به داخل چادر نفوذ سرما و گرمای بیش از حد در داخل چادر ناپایدار بودن چادرها	کاهش سطح کیفیت آموزش و تمرکز افراد دشوار بودن ادامه کلاس گرم شدن بسیار زیاد فضا در فصل‌های گرم بوی نامطلوب در کلاس	
شاخصه‌های کالبدی محیط	عدم وجود ابزار و تجهیزات به تعداد مناسب عدم استفاده از تجهیزات با توجه به رده‌های سنی عدم وجود تجهیزات مناسب برای معلولین کیفیت پایین کتاب‌های کودکان و کم بودن تعداد آنها	عدم تعایل کودکان به مطالعه کتاب آموزش مطالب به صورت سطحی و زودگذر عدم تعایل کودکان به ادامه کلاس ارائه شده هدر رفتن زمان و نیرو به منظور برنامه‌ریزی در منطقه	
حصار	استفاده از سیم خاردار فلزی نقاشی روی حصار موجب بهبود جنبه‌های بصری حصار نقاشی روی حصار افزایش احساس مالکیت فضا	استفاده از سیم خاردار افسوس نقاشی روی حصارها (در برخی موارد)	

ج 2. شاخصه‌های کالبدی. مأخذ: نگارندگان.

شاخص	موضوع	نکات ذکر شده در صحبت های مصاحبه شونده ها	نتایج
	کودکان	مشارکت کودکان در نقاشی چادر و کانکس تاثیر مثبت بر روحیه کودکان افزایش احساس رضایت از فضای ایجاد حس تعلق استفاده از ایده های ارزشمند کودکان آشنایی کودکان با یکدیگر	
مشارکت	نوجوانان	مشارکت نوجوانان به عنوان دستیار مریب مشارکت در برنامه های اجرایی مشارکت در برنامه های آموزشی تحریک روابط بین کودکان و نوجوانان از طریق همکاری بهبود شرایط روحی افزایش اعتماد به نفس یادگیری مهارت های آموزشی و مدیریت کلاس در کنار مریب فهم بهتر آموخته های گذشته توسط آموزش دادن آن آماده شدن برای زندگی آینده استحکام روابط بین نوجوانان دستیار	
شاخصه های اجتماعی - روانی	والدین	برقراری فضای باز به منظور ارائه پیشنهادها مشارکت والدین در فعالیت های جمیع مشارکت والدین در فعالیت های آموزشی به عنوان مریب مشارکت در احداث سازه بومی کوار افزایش تعامل حضور والدین در برنامه های مشارکتی در پی گذشت زمان برقراری فضای دلمرده بسم و افزایش شور و اشتاق در مادرها آشنایی و هم صحبتی والدین همدردی در حین مشارکت فراموش کردن تنهایی ها و غم افزایش حس آرامش به دلیل نزدیکی به فضای کودکان افزایش احساس رضایت خروج از حالت خودنمودگی و انفعال بهبود شرایط مالی به دلیل دریافت دستمزد بهره گیری از داشت بومی	
روابط بین مریب و کودک	کودکان	عدم تنبیه بدنی کودکان عدم توجه بیش از حد به کودکان و لوس نکردن شان رفتار گرم و صمیمی مریبان با کودکان همدردی مریبان با کودکان و والدین رفتار محترمانه مریبان با نوجوانان نیاز مریبان بومی به آموزش های مددکاری	افزایش ارتباط صمیمی بین کودکان و مریبان افزایش احساس امنیت عدم ترس از مریبان یادگیری سریع تر مطلب همراه با لذت خوشنامی و آرامش کودکان موفقیت مریبان در جلب اعتماد کودکان و والدین تسکین کودکان به وسیله آغوش گرم مریبان
کیفیت فعالیت های آموزشی		ارائه گروهی برخی از برنامه ها در گیر شدن ذهن کودکان به مسائلی غیر از غم و اندوه آشکار نمودن احساسات، افکار، آرزوها، نیازها و تعارضات درونی بیان افکار و عقاید به واسطه نقاشی درک تجارب و کنار آمدن با آن راهی از محدودیت های محیط	افزایش انگیزه و امیدواری و قوی تر شدن کودکان در تعامل با جامعه افزایش اعتماد به نفس و احساس رضایت ظهور شدن ترس ها
تفکیکی سنی و جنسی		عدم تفکیک جنسی برنامه های آموزشی عدم تفکیک سنی برنامه های آموزشی متفاوت بودن توانمندی های دختران و پسران	کاهش احساس امنیت در کلاس های مرتبط با توان جسمی نتیجه گیری نابرابر دخترها و پسرها از کلاس ها مشارکت نکردن دخترها در برخی از برنامه ها خشجالت دخترها از حضور در کلاس بازی داده نشدن کودکان کم سن تر در برنامه های ورزشی و مسابقات

ج ۳. شاخصه های اجتماعی - روانی. مأخذ: نگارندگان.

احداث فضاهای دوستدار کودک پس از زلزله در بم، اگرچه در بسیاری از موارد موفقیت‌آمیز بوده است و باعث تحکیم روابط و دوستی‌ها، افزایش خلاقیت و مهارت‌های زندگی و نیز افزایش اعتماد به نفس کودکان شده است ولیکن در برخی موارد به دلیل کمبود تجربه سازمان‌ها و نهادهای اجرایی و نیز نبود نمونه‌های موردي اجرا شده موفق در کشور، در زمینه برنامه‌ریزی و طراحی معمارانه این‌گونه فضاهای با مشکلاتی مواجه بوده است.

از جمله مشکلاتی که در زمینه طراحی با آن مواجه بودند ابعاد کوچک چادر و یا کانکس‌هایشان بوده است. علاوه بر نامطلوب بودن ابعاد کوچک چادر و کانکس به منظور برپایی کلاس‌ها و برنامه‌های فضاهای دوستدار کودک، نامطلوب بودن شرایط کالبدی این فضاهای نیز ناراضایتی افراد را به همراه داشته است. در بسیاری از موارد نفوذ آب باران از چادر و کانکس به داخل فضا ادامه کلاس‌ها در چنین شرایطی را دشوار نموده است. در مواردی نیز بُوی نامطلوبی که در این شرایط در چادر و یا کانکس جریان پیدا می‌کرده باعث می‌شده تا در چنین وضعیتی کلاس نیمه‌کاره تعطیل شود. در همین راستا افراد پیشنهادهایی نیز ارائه کردند، آن‌ها به استفاده از مواد ضد آب بر روی چادر و کانکس اشاره کردند؛ لذا توصیه می‌شود در شرایطی که احتمال بارندگی در منطقه وجود دارد برای ساخت چادرها و کانکس‌های دوستدار کودک از مواد ضد آب استفاده شده و با تمهیداتی از نفوذ آب به داخلشان نیز جلوگیری شود. اگر تهیه چادری با این امکانات هزینه‌بر بوده و یا در آن زمان امکان‌پذیر نباشد پیشنهاد می‌شود از لایه جداگانه ضدآبی بر روی چادر و یا کانکس به عنوان پوشش ضد آب استفاده شود. تا بدین ترتیب از نفوذ آب به داخل پیشگیری شود.

در ارتباط با طراحی چادرهای کودکان باید به جنبه‌های بصری آن نیز توجه نمود و از چادرهایی که مناسب با روحیه کودکان باشند کودکان از رنگ تیره چادرهایی که برایشان در نظر گرفته شده بود ناراضی بودند. در این راستا کودکان پیشنهادهایی را نیز ارائه کردند و از ایده طراحی بر روی چادرهای ساده نیز بسیار استقبال کردند و لذا توصیه می‌شود چادرهای از پیش طراحی شده برای فضاهای دوستدار کودک در نظر گرفته شود و به چادرهایی که برای سایر مصارف استفاده می‌شوند اکتفا نشود، زیرا ویژگی‌های بصری چنین چادرهایی بر روی کودکان بسیار تأثیرگذار خواهد بود. اگر چنانچه چادر از پیش طراحی شده و با ظاهر مناسب کودکان در دسترس نبود پیشنهاد می‌شود به کودکان این امکان داده شود که خودشان بر روی چادرها نقاشی بکشند و با خلاقیت خود چادر را طراحی نمایند.

از مواردی که کودکان در زمینه اقدام و عملکرد متناوباً به آن اشاره کردند تفکیک سنی و جنسی کلاس‌ها بوده است. اکثر دخترها نسبت به تفکیک سنی برنامه‌ها نظر مثبت داشتند. همچنین هر دو گروه دخترها و پسرها نسبت به تفکیک جنسیتی کلاس‌ها نیز تمايل مثبت نشان دادند. به دلیل آن‌که توانمندی‌های دختران و پسران متفاوت است تفکیک نمودن کلاس‌های آن‌ها شرایط را برایشان راحت‌تر می‌کند. دخترها از این‌که کلاس‌هایشان با پسرها برگزار می‌شده احساس خجالت می‌کردند و نمی‌توانستند تمام جنبه‌های وجودی‌شان را نشان دهند و قادر نبودند در کلاس به صورت پویا مشارکت نمایند. کودکان در عین حال به زمینه‌های بهبودی سرویس‌های بهداشتی به عنوان بخشی از فضاهای دوستدار کودک نیز اشاره کردند. غیر بهداشتی بودن، نامن بودن و بُوی بد سرویس‌های بهداشتی برای

6. Ice Breaking Questions

۷. با توجه به متون تخصصی و نیز اطلاعاتی که با حضور در سلسله نشست‌های «سازمان‌های مردم نهاد در زلزله بم» جمع‌آوری شده بود، پرسش‌هایی طراحی شد و پس از اطمینان از روایی پرسش‌ها با توجه به نظر افراد متخصص، این پرسش‌ها پیش از حضور در منطقه و به صورت آزمایشی در اختیار ۵ تن از افرادی که آشنایی با فضاهای دوستدار کودک داشتند، گذاشته شد.

8. Benefits and Problems

۹. همزمان با دهمین سالگرد زلزله بم از تاریخ ۵ دی‌ماه سال ۱۳۹۲، سلسله نشست‌هایی در ارتباط با «نقش سازمان‌های مردم نهاد (سمن‌ها) در بم» در کتابخانه حسینیه ارشاد به ریاست خانم خراسانچی برگزار شد. طی فراخوانی از تمامی سازمان‌های مردم نهاد که به نوعی در زلزله بم مشارکت داشتند دعوت به عمل آمده بود تا فرصتی داشته باشند مطالعات، فعالیت‌ها و پیشنهادهای خود را ارائه نمایند. در سه دوره متوالی در هفته اول دی‌ماه، بهمن‌ماه و اسفندماه سال ۹۲ این نشست‌ها برگزار شد.

۱۰. سمن‌ها

۱۱. کوارگونهای از معماری بومی منطقه بم می‌باشد که با پیش‌های درخت خرم‌ما ساخته می‌شود. در تابستان که هوا بسیار گرم می‌شود بومی‌ها از این سازه موقت استفاده می‌کنند. پاشیدن آب بر روی آن باعث می‌شود خنکای آن مضاعف شود.

فهرست منابع

- استراوس، اسلام؛ کربین، جولیت. (۱۳۹۲)، مبانی پژوهش کیفی فنون و مراحل تولید نظریه زمینه‌ای، ترجمه ابراهیم افشار، چاپ سوم، نشر نی، تهران.
- حافظنیا، محمدرضا. (۱۳۸۲)، مقدمه‌ای بر روش تحقیق در علوم انسانی، انتشارات سمت، تهران.
- فلاحتی، علیرضا. (۱۳۸۸)، ارزیابی سوانح، خطر پذیری، آسیب‌پذیری و خسارت، مؤسسه آموزش عالی علمی - کاربردی هلال احمر، تهران.
- قاسم‌زاده، فاطمه؛ احمدیان، آراسب و همکاران. (۱۳۸۵)، کودک، حق، بحران، نشر نخبگان با همکاری مؤسسه همیاران غدا. تهران.

کودکان بسیار آزاردهنده بود؛ لذا اگر چنانچه سرویس‌های بهداشتی فضاهای دوستدار کودک از سایر فضاهای نیز سرویس‌های اردوگاه مجرزا باشد مدیریت نظافت و امنیت آن‌ها بسیار قوی‌تر خواهد بود. در عین حال باید به این نکته نیز توجه داشت که همان‌طور که تأمین چادر و کانکس و سایر تجهیزات در زمان سانحه حائز اهمیت است، برای تهیه کتاب و سایر تجهیزات و امکانات فرهنگی برای کودکان نیز باید همت گماشت و در عین حال به کیفیت آن نیز دقت کرد زیرا این موارد می‌تواند در روند بهبودی کودکان مؤثر باشد.

بنابراین توجه به موارد فوق در ارتباط با مقوله طراحی و برنامه‌ریزی فضاهای دوستدار کودک پس از سانحه، بهویژه در پروژه‌هایی که با هدف تأمین نیازهای کودکان و با مشارکت دادن خودشان و نیز افراد بومی شکل می‌گیرند، می‌تواند علاوه بر تسريع در احداث این گونه فضاهای پس از بروز سانحه و افزایش کیفیت آن‌ها، محیطی منطبق بر خواست‌های کودکان فراهم نماید که با ایجاد فرصت مشارکت کودکان و نیز افراد بومی به عنوان مریبی موجب افزایش پایداری این گونه فضاهای شوند.

پی‌نوشت

1. Child- Friendly Spaces (CFS)
2. Focus Group Discussion
3. نشست (جلسه گروهی) به مدت ۶ ساعت (۹-۱۴) در کانکس به طول انجامید.
4. مطالعه متون تخصصی و نیز تجربیات جهانی نشان داد که تاکنون تنها دو نمونه ارزیابی دقیق فضاهای دوستدار کودک در اوگاندا و اتیوپی انجام شده است که این دو نمونه نیز بعد از ۶ ماه از احداث فضاهای دوستدار کودک شکل گرفته است. بنابراین در پژوهش حاضر که پس از ۱۰ سال انجام شده، تلاش شد که شیوه‌ای اتخاذ شود که بیشترین اطلاعات را بعد از گذشت ۱۰ سال جمع‌آوری نماید.
5. اطلاعات اصلی و پایه‌ای

FINAL. October. Review and incorporate for UNICEF approaches, etc.

- کرپندورف، کلوس. (1383)، تحلیل محتوا، مبانی روش شناسی، ترجمه هوشنگ نایبی، نشر نی.

- کامل نیا، حامد؛ حقیر، سعید. (1388)، الگوهای طراحی فضای سبز در شهر دوستدار کودک (نمونه موردی: شهر دوستدار کودک بم)، *فصلنامه باغ نظر*، سال 6، شماره 12، 88-77 ص.

- گزارش برنامه های مؤسسه همیاران غدا در ارتباط با بم، 1385.

- گزارش سمینار چارچوب برنامه همکاری تشکلهای غیردولتی در بم، 1383.

- گزارش فعالیتهای مؤسسه پژوهشی کودکان دنیا سال 1382 -بخش مریوط به فعالیتهای بم.

- گزارش مؤسسه همیاران غدا. (1385)، بخشی از عملکرد ذینفعان در بازسازی بم دولت، سازمان های غیردولتی و بخش خصوصی، نخبگان، تهران.

- مؤسسه همیاران غدا، ناصر یوسفی با همکاری SAVE THE CHILDREN, ECHO ۱۳۸۳.

- Child Protection Working Group. (2012). Minimum Standards for Child Protection in Humanitarian Response.

- Child Protection Working Group, 2012. Minimum Standards for Child Protection in Humanitarian Response, Draft Version.

- Child Protection Working Group, 2012. Minimum Standards for Child Protection in Humanitarian Response, Draft Version.

- Global Protection Cluster, Global Education Cluster, INEE, & IASC. (2011). Guidelines for Child Friendly Spaces in Emergencies.

- Gladwell, C. (2011). Kosti Child Friendly Space: Evaluation Report: War Child Holland, Sudan.

- Metzler, J. Savage, K. Vojta, M. Yamano, M. Schafer, A. & Ager, A. 2013. Evaluation of Child Friendly Spaces: Ethiopia Field Study Summary Report. World Vision International & Columbia University Mailman School of Public Health.

- Metzler Janna, Kaijuka Robert et al,2013. Evaluation of Child Friendly Spaces: Uganda Field Study Summary Report. World Vision International & Columbia University Mailman School of Public Health.

- Save the Children. (2011). Community Based Child Protection Emergency Project: Internal Evaluation Report.

- UNICEF, 2008, A Practical Guide for Developing Child Friendly Spaces.

- UNICEF. 2007. Minimum Standards for Child Friendly Spaces and Children's Centres Darfur States-